

■ Ἀπὸ τὸ Ὁρθόδοξο Ἀγιολόγιο τῆς Δύσεως

Ὁ Ὅσιος Συμεὼν ὁ Πεντάγλωσσος, ὁ Σιναΐτης, ὁ ἐν Τρίερ Ἐγκλειστος † 1η Ἰουνίου 1035

Ὁ Ὅσιος Συμεὼν γεννήθηκε στὰ τέλη τοῦ 7 αἰ. στὶς Συρακοῦσες τῆς Σικελίας ἀπὸ Ἕλληνα πατέρα καὶ μητέρα Καλαβριανή, κατὰ τὴν περίοδο τῆς ἀραβικῆς κυριαρχίας τῆς νήσου.

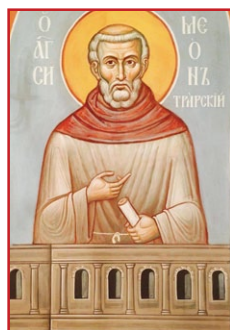
Ὁ πατέρας του, στρατιώτης τοῦ βυζαντινοῦ στρατοῦ, τὸν ἔστειλε στὴν Κωνσταντινούπολι, ὅταν ἦταν ἑπτὰ ἐτῶν, γιὰ νὰ μάθη νὰ διαβάζει καὶ νὰ γράφει τὴν μητρικὴ του ἑλληνικὴ γλῶσσα.

Ὅταν ἐνηλικιώθηκε, ὁ Συμεὼν ἀπεφάσισε νὰ ζήσει μία συνεπῆς ἐν Χριστῷ ζωὴ, καὶ γι' αὐτὸ ξεκίνησε ἓνα Προσκύνημα στὸν Ναὸ τοῦ Παναγίου Τάφου στὰ Ἱεροσόλυμα. Στὴν συνέχεια, γιὰ ἑπτὰ ἔτη, ἔγινε ὁ ἴδιος ξεναγός, ὁδηγῶν Προσκυνητὲς στοὺς ἱεροὺς Τόπους.

Ἐπειτα, πόθησε νὰ ζήσει ὡς ἐρημίτης.

Καθὼς εἶχε ἀκούσει γιὰ ἓναν ἅγιο Ἐρημίτη, ὁ ὁποῖος ζοῦσε σὲ ἓναν πύργο στὴν ὄχθη τοῦ ποταμοῦ Ἰορδάνου, ὁ Συμεὼν μετέβη πλησίον του νὰ ἐργασθῆ ὡς ὑπηρετῆς του. Διέμεινε στὸ κάτω δωμάτιο τοῦ πύργου καὶ ἐμάθαινε ἀπὸ τὸν νέο του ὁδηγὸ πῶς νὰ ἀσκήσει τὴν ζωὴ ἐνὸς ἐρημίτου. Ἀναγκάστηκε ὁμως νὰ φύγει, καὶ συνειδητοποίησε, ἀφοῦ ἐδιάβασε τοὺς «Βίους τῶν Πατέρων» (Vitae patrum), ὅτι γιὰ νὰ γίνῃ ἐρημίτης ἔπρεπε νὰ προγυμνασθῆ γιὰ λίγο σὲ ἓνα Μοναστήρι.

Εἰσῆλθε λοιπὸν στὴν Μονὴ τῆς Παναγίας μας στὴν Βηθλεὲμ καὶ ἔγινε Μοναχός. Μετὰ ἀπὸ δύο ἔτη ἐκεῖ, μεταφέρθηκε στὴν περίφημη

Ὁ Ὅσιος Συμεὼν
ὡς Διάκονος, σὲ πάλῃ
μὲ τὰ πονηρὰ πνεύματα.

Μονὴ τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης στὸ Ὕρος Σινᾶ, στὴν Αἴγυπτο. Ἐκεῖ χειροτονήθηκε Διάκονος.

Ἀφοῦ ὑπηρετήσε τοὺς Ἀδελφοὺς γιὰ μερικά χρόνια ἐκεῖ, ὁ Συμεὼν ἔλαβε τὴν εὐλογία τοῦ Ἱγούμενου νὰ ἀναχωρήσῃ γιὰ νὰ ζήσῃ ὡς ἐρημίτης.

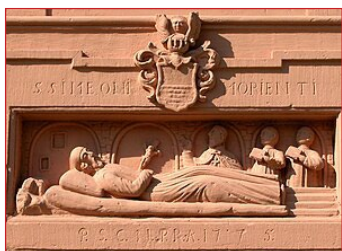
Ἐγκαταστάθηκε μόνος σὲ μία μικρὴ σπηλιὰ στὴν ἀκτὴ τῆς Ἐρυθρᾶς Θαλάσσης. Ἐνας Μοναχὸς ἀπὸ τὸ Μοναστήρι τοῦ ἔφερνε ψωμὶ κάθε Κυριακῇ, ἀλλὰ μετὰ ἀπὸ δύο ἔτη, ἐνοχλούμενος ἀπὸ περαστικούς ναυτεὺς καὶ θεωρῶν τὴν κόπωση τοῦ Μοναχοῦ ὁ ὁποῖος τοῦ ἔφερνε τὸ φαγητό του, ἀπεφάσισε νὰ ἐπιστρέψῃ στὸ Μοναστήρι.

Κατόπιν ἐντολῆς τοῦ Ἱγούμενου του, ἀναστήλωσε στὴν συνέχεια ἓνα ἐρειπωμένο Μοναστήρι στὴν κορυφῇ τοῦ Ὕρους Σινᾶ, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἐπιστροφή του τὸν κατέλαβε πάλι ἐπιθυμία νὰ ζήσῃ ὡς ἐρημίτης, δραπέτευσε καὶ βρῆκε ἓνα σημεῖο στὴν ἔρημο. Σύντομα ὁμως τὸν ἀνεκάλυψε ὁ Ἱγούμενος καὶ τὸν ἐκάλεσε πίσω στὸ Μοναστήρι.

* * *

Τὸ 1026, ὁ Ἱγούμενος ἔστειλε τὸν Συμεὼν στὴν Ρουὲν τῆς Γαλλίας γιὰ μία διακονία μὲ τὸν Ριχάρδο Β΄, Δοῦκα τῆς Νορμανδίας. Ἐεκίνησε προθύμως, ἀλλὰ ἐνῶ ταξίδευε στὸν Νεῖλο, ἡ βάρκα του δέχθηκε ἐπιθεσί ἀπὸ πειρατές, οἱ ὁποῖοι ἔσφαξαν τὸ πλήρωμα. Ὁ Συμεὼν ρίχθηκε στὸν ποταμὸ καὶ μετὰ βίας γλίτωσε τὴν ζωὴ του. Ὄταν ἐξήλθε στὴν ξηρὰ, δὲν ἤξερε ἂν οἱ ἄνθρωποι τοῦ μικροῦ χωριοῦ, στὸ ὁποῖο ἔφτασε, ἦταν Χριστιανοὶ ἢ ὄχι, διότι δὲν μπορούσε νὰ ἐπικοινωνήσῃ μαζί τους σὲ καμμία ἀπὸ τὶς γλώσσες, τὶς ὁποῖες ὠμιλοῦσε (δηλαδὴ κοπτικά, συριακά, ἀραβικά, ἑλληνικά καὶ λατινικά).

Τελικά, ὁ Συμεὼν πῆρε τὸ δρόμο του γιὰ τὴν Ἀντιόχεια, ὅπου ἐνώθηκε μὲ μιὰ ὁμάδα περίπου 700 Προσκυνητῶν, οἱ ὁποῖοι ἐπέστρεφαν ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα, μετὰξὺ τῶν ὁποίων ἦταν καὶ ὁ Γερμανὸς Ἱγούμενος, Ἐβεργουῖν (Eberwin), τοῦ Ἀβαεῖου τοῦ Τόλεϋ (Tholey). Ὁ Συμεὼν ἐντάχθηκε στὴν ὁμάδα, ἀλλὰ ὅταν ἔφτασαν στὸ Βελιγράδι, οἱ Οὐγγροὶ Ἀξιωματοῦχοι τοὺς ἐμπόδισαν νὰ πᾶνε πρὸς μακριά, ἔτσι ἐπέστρεψαν μέσῳ Ρώμης στὴν Γαλλία. Ὁ Συμεὼν ἔφτασε τελικὰ στὴν Ρουέν, μόνο γιὰ νὰ διαπιστώσῃ, ὅτι ὁ Δούκας Ριχάρδος εἶχε ἀποθάνει. Ἐκπλήρωσε τὴν ἀποστολὴ του καὶ στὴν συνέχεια ταξίδευσε στὴν Γαλλία καὶ τὴν Γερμανία, ἐπισκέφθηκε τὸν Ἱγούμενο Ἐβεργουῖν στὸ Τόλεϋ καὶ μετέβη στὸ Τρίερ.

Ὁ Τάφος τοῦ Ὁσίου Συμεών.
Τρίερ.

Στὸ μεταξὺ ὁ Πόππο (Porro), Ἀρχιεπίσκοπος τοῦ Τρίερ (1016-1047), σχεδίαζε ἕνα Προσκύνημα στὰ Ἱεροσόλυμα καί, ἀφοῦ συνάντησε τὸν Συμεών, τὸν παρέκάλεισε νὰ τὸν συνοδεύσῃ στὸ ταξίδι. **Ξ**εκίνησαν καὶ ἔφτασαν στὰ Ἱεροσόλυμα. **Ὁ** Συμεών, ὡστόσο, ἐπέλεξε νὰ μὴν ἐπιστρέψῃ στὸ δικό του Μοναστήρι στὴν Αἴγυπτο· ἀντ' αὐτοῦ συνώδευσε τὸν Πόππο πίσω

στὸ Τρίερ. **Τὸ** ταξίδι διήρκεσε ἀπὸ τὸ 1028 ἕως τὸ 1030.

Μετὰ τὴν ἐπιστροφή τους, ὁ Συμεών ἐρώτησε τὸν Πόππο ἂν μποροῦσε νὰ ζήσει ὡς ἐρημίτης στὴν μεγάλη ρωμαϊκὴ πύλη τῆς πόλεως, τὴν Πόρτα Νίγρα.

Ὁ Πόππο συμφώνησε καὶ πραγματοποιοῖσε μία τελετὴ στὶς 29 Νοεμβρίου 1030, τὴν ἡμέρα τῆς ἐορτῆς τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου, ἐνώπιον ὄλων τῶν Κληρικῶν καὶ τοῦ λαοῦ, κατὰ τὴν ὁποῖαν ὁ Συμεών κλείσθηκε σὲ ἕνα κελλί, ψηλὰ στὸν πύργο τῆς πύλης.

Αἶγο ἀφ' ὅτου τὸν ἐκλείσαν, «νεκρὸ καὶ θάφτηκε στὸν κόσμος» γιὰ τὴν ἀγάπη του πρὸς τὸν Θεό, μία μεγάλῃ πλημμύρα κατέστρεψε τὴν πόλι καὶ τὴν ἐπαρχία γύρωθεν. **Οἱ** ἄνθρωποι ἐνόμιζαν ὅτι ὁ Συμεών ἦταν ἕνας μάγος, μέσω τοῦ ὁποῖου ὁ διάβολος εἶχε προκαλέσει τὴν πλημμύρα, γι' αὐτὸ καὶ πέταξαν στὸ κελλί του πέτρες, καὶ ἔσπασαν τὸ παράθυρο. **Π**αρ' ὅλα αὐτά, ὁ Συμεών ἐπέμενε στὶς προσευχὲς καὶ τὶς νηστεῖες του, νικῶν τὶς δαιμονικὲς ἐπιθέσεις, τρώγων ψωμί, νερὸ καὶ φασόλια καὶ προσευχόμενος ὄρθιος μὲ ὑψωμένα τὰ χέρια, μήπως ξαπλωμένος τὸν πάρει ὁ ὕπνος.

* * *

Ἐκοιμήθη τὴν 1η Ἰουνίου 1035 καὶ ἐνταφιάσθηκε στὸ κελλί του, ὅπως ἀκριβῶς εἶχε ζητήσει.

Μέσα σὲ ἕνα μῆνα ἀναφέρθηκαν θαύματα στὸν τάφο του καὶ κατασκευάσθηκε μία σκάλα, γιὰ νὰ μποροῦν νὰ ἀνεβαίνουν ἄρρωστοι καὶ ἄποροι προσκυνητὲς στὸ Ναῦδριό του.

Κατόπιν παρότρυνσης τοῦ Πόππο, ὁ ἀββᾶς Ἐβεργουῖν ἔγραψε τὸν Βίο του καὶ τὰ πρῶτα θαύματα του κατὰ τὸ ἴδιο ἔτος τῆς κοιμήσεώς του. **Ὁ** Ἀρχιεπίσκοπος Πόππο τὰ ἔστειλε ἀμεσα στὸν Πάπα Βενέδικτο Θ', ὁ ὁποῖος ἀπήντησε μὲ ἕναν ἐπίσημο ἔγγραφο ἀναγνωρίσεως τῆς Ἀγιότητός του. **Ὁ** Πόππο ἱδρυσε τότε ἕνα Μοναστήρι στὸν τόπο τῆς ζωῆς καὶ τοῦ τάφου τοῦ Συμεών. **Ὁ**ταν ὁ Πόππο ἐκοιμήθη τὸ 1047, ἐνταφιάσθηκε καὶ ἐκεῖνος ἐκεῖ.

Ἄνακηρύχθηκε ὡς Ἅγιος τῆς Ἐκκλησίας τὸ 1042 ἀπὸ τὸν Πάπα Βενέδικτο Θ'. Πολλὰ ἄλλα θαύματα καταγράφηκαν στὴν συνέχεια καὶ ἡ φήμη τοῦ Ἁγίου Συμεὼν ἐξαπλώθηκε παντοῦ.

*Τῷ δὲ ἐν Τριάδι Παναγίῳ Θεῷ, τῷ ἐνδοξαζομένῳ ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ,
προσκύνησις καὶ εὐχαριστία, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν!*

(*) Βλ. https://en.wikipedia.org/wiki/Symeon_of_Trier. • Ἐπιμέλ. ἡμετ.